

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๕๐๕/๖๗

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร
กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

เรื่อง การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว ปี ๒๕๕๙

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/ว(ล)๖๓๐๗
ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเสนอความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว ปี ๒๕๕๙ ที่กระทรวงแรงงานเสนอ เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีโดยด่วน ความละเอียดทราบแล้ว นั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้

(๑) มาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้บัญญัติให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีมีอำนาจอนุญาตให้คนต่างด้าวอยู่ในราชอาณาจักรและยกเว้นการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองในกรณีพิเศษ เฉพาะเรื่อง ดังนั้น การผ่อนผันให้แรงงานต่างด้าวอยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวจึงอยู่ในอำนาจที่คณะรัฐมนตรีจะพิจารณาให้ความเห็นชอบได้ตามที่เห็นสมควร ส่วนการอนุญาตให้แรงงานต่างด้าวดังกล่าวทำงานนั้น คณะรัฐมนตรีสามารถให้ความเห็นชอบในหลักการและมอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ ต่อไป

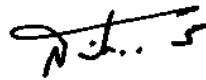
(๒) การขอความเห็นชอบในหลักการให้แรงงานต่างด้าวสัญชาติเมียนมา ลาว กัมพูชา ที่ได้รับการผ่อนผันให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเพื่อรอการส่งกลับออกไปนอกราชอาณาจักรในทุกประเภทกิจการ ทำงานได้ครั้งละไม่เกินสองปี และจะต่ออายุการทำงานอีกได้ครั้งละสองปี ไม่เกินสี่ครั้ง รวมแล้วไม่เกินแปดปี โดยไม่ต้องเดินทางกลับประเทศต้นทางนั้น เห็นว่า ปัจจุบันมาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้บัญญัติเกี่ยวกับอายุใบอนุญาตทำงานและการต่ออายุใบอนุญาตการทำงานไว้แล้ว โดยกำหนดให้การอนุญาตทำงานมีอายุได้ไม่เกินสองปีนับแต่วันออกใบอนุญาต ในขณะที่การต่ออายุใบอนุญาตนั้นสามารถกระทำได้ครั้งละไม่เกินสองปี โดยให้กระทำเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อป้องกันการตั้งถิ่นฐานของคนต่างด้าวในราชอาณาจักรเท่านั้น

สำหรับการต่ออายุใบอนุญาตทำงานของแรงงานต่างด้าวสัญชาติเมียนมา ลาว และกัมพูชา ที่ได้รับการผ่อนผันให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเพื่อรอการส่งกลับออกไปนอก ราชอาณาจักรตามมาตรา ๑๓ (๒) ตามที่กระทรวงแรงงานเสนอนั้น สำนักงานฯ เห็นว่า มาตรา ๒๓ วรรคสามแห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดให้การต่ออายุ ใบอนุญาตสำหรับแรงงานประเภทนี้สามารถกระทำได้ครั้งละไม่เกินสองปีแต่ระยะเวลาการอนุญาต ให้ทำงานติดต่อกันรวมแล้วต้องไม่เกินสี่ปี ในกรณีที่ต้องการขยายระยะเวลาการอนุญาตทำงาน เกินกว่าสี่ปี มาตรา ๒๓ วรรคสามได้กำหนดให้เป็นอำนาจของคณะรัฐมนตรีที่จะกำหนด เป็นคราว ๆ ไป ดังนั้น กรณีตามข้อเสนอของกระทรวงแรงงานจึงอยู่ในอำนาจที่คณะรัฐมนตรี จะพิจารณาให้ความเห็นชอบได้ตามที่เห็นสมควร

(๓) ส่วนการปรับปรุงกฎกระทรวงเกี่ยวกับรูปแบบใบอนุญาตทำงานนั้น เมื่อกระทรวงแรงงานได้เสนอร่างกฎกระทรวงดังกล่าวให้คณะรัฐมนตรีเห็นชอบในหลักการแล้ว สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจะได้ดำเนินการตรวจพิจารณาในรายละเอียดตามขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายดิศพัทธ์ หิโตะกิตย์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

กองกฎหมายการพาณิชย์และอุตสาหกรรม

ฝ่ายกฎหมายการค้าระหว่างประเทศและทรัพย์สินทางปัญญา

โทร. ๐ ๒๒๒๒ ๐๒๐๖-๙ ต่อ ๑๓๒๗ (นายยอดฉัตรฯ)

โทรสาร ๐ ๒๒๒๖ ๕๑๖๔

www.krisdika.go.th

www.lawreform.go.th